

Predica de la Krefeld, 04 noiembrie 2006

Ewald Frank

[...] Amin. Puteți lua loc. Îi suntem mulțumitori din inimă lui Dumnezeu pentru marea prioritate de a putea să auzim Cuvântul Său în această vreme în forma lui originală - nici o răstălmăcire, nici o interpretare, ci Cuvântul lui Dumnezeu în forma originală așa cum a ieșit din gura Celui Atotputernic și cum a fost scris în Sfânta Scriptură.

Am dori să spunem un bun venit din inimă tuturor, în Numele Domnului nostru, mai ales celor ce sunt aici pentru prima dată. Trebuie să vă transmit salutări de la jumătate din lume. Mulți ascultă astăzi, unii ne și văd. Ei au parte de ceea ce se desfășoară aici, de ceea ce face Dumnezeu prin harul Său.

Vă rog simțiți-vă ca acasă. Văd că suntem adunați din nord până în sud, de pretutindeni, de aproape și de departe – s-ar putea spune că aproape din toate țările Europei, din Africa, din jumătate din lume. Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Astăzi îl avem aici pe fratele Walström din Danemarca, și ne bucurăm pentru aceasta. Avem salutări din Nairobi, Johannesburg, Cape Town, Bujumbura – salutări de pretutindeni. Ne salută într-un mod deosebit și dr. Nbye. El are probabil una dintre cele mai mari biserici – circa trei mii de suflete - de care se îngrijește, și el a spus: „Noi stăm pe genunchi și te amintim și vă amintim în rugăciuni, în timpul adunării.” Există oameni care sunt uniți cu Dumnezeu și cu noi.

Apoi am de transmis salutări din toate țările pe care le-am vizitat. Finlanda a fost prima țară pe care am vizitat-o, și ne-am bucurat din inimă împreună cu frații și surorile de acolo. Apoi am făcut o călătorie în Brazilia împreună cu fratele Helmut Miskis. Au fost mari binecuvântări, adunări minunate pe care ni le-a dăruit Dumnezeu. Apoi am mers mai departe în Paraguay - acolo am fost pentru prima dată. Am fost pur și simplu copleșit când peste patru sute de oameni, la sfârșitul ultimei adunări, au trecut pe lângă frați și lângă mine și ne-am strâns mâinile, și și-au exprimat bucuria pentru că au auzit Cuvântul. Am fost acolo primul frate care l-a cunoscut personal pe fratele Branham și care a putut mărturisi despre ceea ce a văzut și a auzit. Nu vă puteți închipui ce s-a petrecut în toată adunarea. Dar înainte să zbor spre Asuncion, eram pe aeroportul internațional, în Sao Paulo...când am ajuns în sala de așteptare, acolo ședea o familie pe care am întrebat-o: „Încotro mergeți?” Și bărbatul era un predicator menonit - era cu soția lui, fiica lui și ginerele. Dumnezeu a condus în așa fel încât ultima mea adunare în Asuncion a fost într-o biserică menonită, și Dumnezeu a deschis inimi și uși. Este pur și simplu minunat cum putem trăi faptul că Domnul deschide uși, deschide inimi în care-Și pune Cuvântul Său.

Apoi am mers scurt în Argentina, apoi în Bolivia, și Peru... Sunt mulțumitor lui Dumnezeu pentru toate posibilitățile pe care le avem de a purta Cuvântul Său scump. Și ultimul sfârșit de săptămână a fost de asemenea binecuvântat. Am fost în Ingolstadt. Fratele Ziegler a avut pe inimă ca oamenii de acolo să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Și circa 80 de persoane, cum se obișnuia în vechime, au stat pe bănci de lemn, într-o sală foarte simplă, dar Cuvântul Domnului... cum deja am auzit, nu se întoarce gol, ci împlinește scopul pentru care a fost trimis. A fost acolo și un menonit de 87 de ani care i-a spus fratelui Ziegler că a auzit deja multe predici, dar atâta Cuvânt al lui Dumnezeu încă n-a auzit în toată viața lui.

Apoi am mers la Salzburg... Trebuie să spun că eu am fost deja binecuvântat prin Cuvântul pe care l-a adus fratele Müller. Apoi, am cunoscut noi prieteni: un tânăr, aici pe rândul al doilea,

și cred că și încă câțiva care au fost acolo pentru prima dată... Noi ne bucurăm pur și simplu de fiecare om care vine sub glasul Cuvântului lui Dumnezeu, căruia Domnul îi vorbește și care este salvat și mântuit.

Am mers apoi la Zürich. Dumnezeu a binecuvântat și acolo. Noi suntem pur și simplu foarte mulțumitori pentru aceasta.

Din nou, mai ales tuturor celor ce sunt azi aici pentru prima dată... am auzit că sunt aici frați și surori sau prieteni din Iran. Simțiți-vă bine: Dumnezeu este Dumnezeul tuturor neamurilor, și El i-a spus lui Avraam la prima întâlnire în Gen. 12: „*toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine.*” La Dumnezeu nu contează fața omului.

Nu doresc să uit că avem frați slujitori din Bruxelles, Paris, Lyon, din toată Franța, frați slujitori care poartă și vestesc același Cuvânt. Avem aici frați din Cehia, din Slovacia... Deci, suntem adunați aici în Numele Domnului ca să ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu.

Apoi, numai o remarcă: am auzit cu toții câte religii există pe pământ – și toate doresc să dea mântuire, toate au făgăduințe și programele lor. Noi trebuie pur și simplu să înțelegem că Dumnezeu caută părtășia cu oamenii pe care i-a creat. Dumnezeu nu ne-a adus o religie, Dumnezeu ni S-a descoperit în Isus Hristos, pentru ca noi să putem fi din nou în părtășie cu El.

Din punct de vedere pământesc, ar fi multe lucruri de spus. Am aici cele mai noi știri din *Idea Spektrum*. Numai aceasta remarcă, ca să vedem cum este împărțită creștinătatea, în câte direcții diferite de credință. Aici spune: „În octombrie 2006 – în lumea întreagă, peste un miliard și jumătate sunt romano catolici, 562 de milioane sunt protestanți, ortodocși, și anglicani, 420 de milioane sunt în Alianța Evanghelică, apoi 40 de milioane de creștini diferiți uniți în Conciliul Ecumenic Internațional al bisericilor.” Ceea ce mă impresionează foarte tare și mă pune pe gânduri la această statistică este faptul că au fost enumerați 489 de milioane de creștini din biserici penticostale și carismatice. 589 de milioane pretind pe pământ ca sunt botezați cu Duhul Sfânt, că ei cred evanghelia deplină, și totuși merg pe căile lor și nu cred cum zice Scriptura. În total – țineți-vă bine – mișcarea penticostalo-carismatică deține 27,6% din toată creștinătatea. Închipuiți-vă! Apoi dacă mă gândesc că în vremea când s-a ridicat fratele Branham, lumea de-abia auzise de o mișcare penticostală. Ceea ce s-a întâmplat acum o sută de ani s-a oprit foarte repede. Dar după al doilea război mondial, Dumnezeu cu adevărat a adus la viață o mișcare în legătură cu care a avut și un scop, și anume: nu doar să dăruiască o ungere cu Duhul, ci să dea descoperire prin Duhul, și să ne aducă înapoi la început. Din această trezire puternică pe care a dăruit-o Dumnezeu au rezultat diferite valuri de trezire. Dar toți marii evangheliști au rămas în propriile biserici și denominațiuni. Ei n-au acceptat vestirea Cuvântului, n-au vrut să fie corectați, iar acum ei umblă mai departe dintr-un val de trezire în altul, iar masele sunt înșelate prin multă carismatică, multă muzică și tot ce mai este în legătură cu aceasta. Și ei consideră că sunt pe cale să-L întâmpine pe Domnul. Și conform judecății sfintei Scripturi, Mat. 7.21, și Mat. 24, în ziua aceea vor veni la Domnul oameni care vor spune: „n-am prorocit noi, n-am scos noi draci, n-am făcut noi mari semne și minuni?” Deci, conform cu ceea ce se poate vedea pe dinafară, este evanghelia deplină – totul este minunat, este bucurie... Iar Domnul privește treaba aceasta și spune: „*Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege.*” Frați și surori, stimați prieteni, trebuie să fie spus clar: Dumnezeu ne-a redat mesajul original ca să ne aducă în concordanță cu Cuvântul.

Încă ceva din aceste știri: știți cu toții despre dialogul dintre creștinătate și islam. Titlul spune: „Ce lipsește islamului?” Apoi, acest domn drăguț a subliniat: „Mărturia Vechiului Testament despre Sfânta Treime.” Ce-i lipsește islamului, din punctul de vedere al acestor oameni? „Mărturia Vechiului Testament despre Sfânta Treime.” O trinitate n-a existat nici în ceruri, nici pe pământ, nici în Vechiul, nici în Noul Testament. Dar continuă cu punctul 2: „Mărturia Noului

Testament pentru Sfânta Treime.” Nici aceasta nu există. Apoi, punctul 3: „Indiciile lumii străvechi despre posibilitatea existenței unei Trinități.” Apoi, punctul 4 (țineți-vă bine): „Indicii din Coran despre Sfânta Treime.” Apoi „Punctul 5: Sfânta Treime din trăirea urmării lui Hristos.” Acestea sunt știrile. Și aici este scris foarte clar: „Mișcarea profesiei de credință. Nici o altă evanghelie!” Ce să mai spunem? Lumea întreagă a fost cu adevărat înșelată. Și acest lucru doare. Doare cu adevărat! De aceea noi, în acest loc, punem preț pe a arăta diferența între ceea ce spun religiile și bisericile, și ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. Și noi urmăm aici urmele lui Dumnezeu din clipa când El a venit din veșnicie în timp. În veșnicie El a locuit în lumina Sa, și nimeni nu L-a văzut. De fapt nici nu era nimeni acolo, care să-L fi putut vedea. Apoi El a ieșit din această plinătate veșnică de lumină și viață într-un chip vizibil, și în felul acesta a umblat în grădina Edenului, și L-a creat pe om după chipul Său, ca să aibă părtășie cu el. El a vorbit prorocilor, i-a vorbit lui Moise față în față. Bărbați ai lui Dumnezeu L-au văzut apoi pe Cel Atotputernic șezând pe scaunul de domnie. Au văzut chiar și oastea cerească la dreapta și la stânga Lui. - Isaia 6, Ezechiel 1. Și prorocul L-a văzut pe Domnul stând pe scaunul de domnie. El a auzit chiar și conversația care a avut loc în cer. În Noul Testament Domnul a venit la noi, a devenit om de dragul oamenilor. El a venit din trupul duhovnicesc într-un trup de carne, ca aici, în acest trup de carne să poată suferi și să poată muri.

[O spunem] mai ales pentru cei care ascultă pentru prima dată, că multe cântări vorbesc despre sângele Mielului, și că noi aici cântăm împreună: „viața este în sânge”, și de aceea, Fiul lui Dumnezeu, care este însuși Domnul, a trebuit să-și dea viața care era în sângele sfânt aici pe pământ, ca viața dumnezeiască să poată să vină peste toți aceia care au fost răscumpărați prin sânge. Și astfel am primit înfierea ca fii și fiice ale lui Dumnezeu, prin Isus Hristos, Domnul nostru. Asta ar cam fi de spus, așa pe scurt... Apoi, avem de asemenea ceea ce a spus Domnul nostru în Ioan 17.1-3: „*După ce a vorbit astfel, Isus a ridicat ochii spre cer, și a zis: Tată, a sosit ceasul! Proslăvește pe Fiul Tău, ca și Fiul Tău să Te proslăvească pe Tine.*” Și acum urmează afirmația puternică care ne include și pe noi: „*după cum I-ai dat putere peste orice făptură, ca să dea viața veșnică tuturor acelor, pe care I i-ai dat Tu. Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.*” Deci, Dumnezeu rămâne întotdeauna Unul singur. Poate la aceasta ar mai trebui citit pentru toți aceia care nu sunt așa de familiarizați cu acest subiect... Să citim din Rom. 3.30, ca să vedem că și în Noul Testament s-a pus accentul pe acest lucru: „*Dumnezeu este unul singur.*” Eu citesc din Sfânta Scriptură: „*Dumnezeu este unul singur și El va socoti neprihăniți, prin credință, pe cei tăiați împrejur, și tot prin credință și pe cei netăiați împrejur.*” Este scris în multe locuri, și în mod deosebit în Gal. 3.20: „*Dar mijlocitorul nu este mijlocitorul unei singure părți, pe când Dumnezeu, este unul singur.*” Așa este scris. Așa mărturisește toată sfânta Scriptură, și așa o credem noi. Fratele Graf a citit Cuvântul care spunea că trebuie să dăm ascultare Domnului. Același lucru este scris în Isaia 55.2, ultima parte: „*Ascultați-Mă dar, și veți mânca ce este bun, și sufletul vostru se va desfăta cu bucate gustoase. Luați aminte, și veniți la Mine, ascultați, și sufletul vostru va trăi: căci Eu voi încheia cu voi un legământ veșnic, ca să întâresc îndurările Mele față de David.*” Și apoi în versetul 6: „*Căutați pe Domnul câtă vreme se poate găsi; chemați-L, câtă vreme este aproape. Să se lase cel rău de calea lui, și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul care va avea milă de el, la Dumnezeul nostru, care nu obosește iertând.*” Ce invitație minunată de a veni la Domnul!

Cu toții știm ce se va întâmpla la vremea sfârșitului, conform Matei 24. De asemenea, în Marcu 13. Dar în Mat. 28 avem trimiterea misionară, și anume când Domnul a înviat din morți El a putut spune: Mat. 28.16: „*Cei unsprezece ucenici s-au dus în Galilea, în muntele unde le*

poruncise Isus să meargă. Când L-au văzut ei, I s-au închinat, dar unii s-au îndoit. Isus S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei, și le-a zis: Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ. („De aceea duceți-vă” - în germană) Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i...” Și așa mai departe... Avem aici înaintea ochilor faptul că Domnul nostru a dorit ca evanghelia salvării și a harului să fie vestită tuturor neamurilor. Și El a și făcut-o. După înviere, Domnul nostru a putut să spună: „*Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ.*” Moartea a fost învinsă, iadul a fost biruit. El a înviat a treia zi, și aceasta este dovada că El este Domn peste viață și moarte.

Frați și surori, stimați prieteni, s-o spunem așa cum este: începutul unui credincios trebuie să aibă loc printr-o întoarcere la Domnul. Noi trebuie să intrăm pe poarta cea strâmtă, ca să umblăm pe calea îngustă care duce la viață. Nu o religie, ci Isus Hristos este Calea, Adevărul și Viața.

Apoi, noi știm de asemenea că nici o promisiune nu folosește... De exemplu, faptul că este promis raiul... De promis se pot promite multe, dar cine se poate ține de promisiune? La ce le folosește celor ce nu se mai controlează, să fie în rai, dacă ei nu-L cunosc pe Acela care a spus în Luca 23 „*Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în rai.*” Și aceste cuvinte le-a rostit Domnul nostru când a fost rugat: „*Doamne, adu-Ți aminte de mine, când vei veni în Împărăția Ta!*” Aceasta precede pe cealaltă. O promisiune că cineva va fi în rai fără Acela care a pregătit raiul pentru noi, nu folosește niciunui om. Și de fapt acesta este lucrul care ne deranjează: că atâția oameni, miliarde de oameni, lumea întreagă este mințită și înșelată cu Dumnezeu, fără Dumnezeu, cu Biblia, fără Biblie – indiferent cum. Lumea întreagă este dusă în rătăcire și zace în cel rău. De aceea, vestirea evangheliei originale trebuie pusă din nou pe sfeșnic. În vremea noastră Dumnezeu a făcut aceleași lucruri care s-au petrecut acum două mii de ani. Aceeași confirmare, același Cuvânt, aceeași evanghelie a fost predicată. Și aceasta s-a întâmplat ca să ne aducă pe noi la început.

Un punct merită de asemenea să fie menționat: acum se fac pregătiri pentru a sărbători în 2017, la Roma, sfârșitul Reformei. Comitetul a fost deja ales, se fac pregătirile. Nimic nu va mai fi, totul va fi unit sub Roma, și acest lucru deranjează. Cine urmărește știrile, va constata că până și cele 15 milioane de adventiști de ziua a șaptea s-au lăsat introduși acum în dialog... Și toți sunt gata să asculte ceea ce le are de spus Ellen White sau aceia care duc mai departe ceea ce are ea de spus. Dialogul este în desfășurare la fiecare nivel, și toți se întorc în sânul bisericii mamă. Și apoi avem înaintea ochilor Apoc. 17: mama și fiicele ei. Și ce spune Sfânta Scriptură? Babilonul cel mare... și acum noi trebuie să spunem: înainte ca această unire să se desăvârșească, trebuie chemați afară toți cei ce nu aparțin de acolo. În Apoc. 17 este descris totul, iar în Apoc. 18 citim: „*Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei, și să nu fiți loviți cu urgiile ei!*” Și acesta este mesajul pe care nimeni nu vrea să-l asculte, ci din contră, noi am rămas cu adevărat singurii, ultimii care mai vorbesc încă o limbă clară, care mai avertizează, care mai pun pe sfeșnic Cuvântul lui Dumnezeu. Noi n-o putem schimba... Dar atâta putem spune: la sfârșit vor fi două uniri: una sub Isus Hristos, Capul Bisericii care ne-a spus în Mat. 16: „*Eu voi zidi Biserica Mea, și porțile locuinței morților n-o vor birui.*” Cealaltă este unirea sub Roma. Și ambele se referă la Ioan 17: „*ca ei să fie una.*” Dar în Ioan 17.21-23 se spune: „*Tată, Eu în ei, și Tu în Mine; - pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una.*” Nu o unire a bisericilor, a bisericilor libere și religiilor. Aceasta este o unire lumească. Domnul Și-a răscumpărat Biserica Lui. El a plătit cel mai scump preț care ar fi putut fi plătit vreodată – Și-a dat sângele și viața Lui pentru noi, ca noi acum să ascultăm glasul Lui, să fim chemați afară, să fim despărțiți, așa cum a scris Pavel corintenilor în 2 Cor. 6... Chemarea afară are loc acum. Nimeni nu se poticnește astăzi de Martin Luther, de John Wesley, de domnul Whitfield sau cine a mai fost... Meno Simons, Schwenkfeld, Calvin, Zwingli. Nimeni nu se poticnește. Numai în fratele Branham se poticnesc ei, pentru că el n-a fost trinitarian, n-a

botezat trinitar și n-a aparținut nici unei uniuni ci așa cum trebuie să ne devină tuturor clar: dacă cineva trebuie să-i cheme pe alții afară, atunci el nu poate să rămână în aceeași uniune. Cum ar putea cineva să rămână în toată treaba asta și apoi să cheme afară? Este imposibil. Eu însumi trebuie să fiu afară, ca să pot să-i chem pe alții afară. Și așa Dumnezeu l-a însărcinat și trimis cu adevărat pe fratele Branham, [...], înainte ca soarele să apună, înainte să vină ziua Domnului, înainte ca vremea harului să ajungă la sfârșit - Dumnezeu a trimis un proroc. Și dacă spunem „proroc” atunci nu ne referim la cineva care a întemeiat o religie, ci la un bărbat trimis de Dumnezeu cu Cuvântul lui Dumnezeu pentru vremea noastră. Această aducere înapoi a fost necesară.

Și Domnul nostru, cum deja am spus, în Mat. 28.18 a spus: „*Toată puterea Mi-a fost dată.*” Și Domnul Însuși a pus în Biserică diferite slujbe, astfel că trimiterea (însărcinarea dată de El) Lui să fie îndeplinită mai departe. La fel în Marcu 16.15: „*Duceți-vă în toată lumea.*” Și acest lucru trebuie să aibă loc acum. Ultimul mesaj trebuie să ajungă în toată lumea. În același fel Luca 24 și mai ales de la v. 44. Aici ni se spune ce aparține trimiterii dumnezeiești. Luca 24.44: „*Iată ce vă spuneam când încă eram cu voi, că trebuie să se îplinească tot ce este scris despre Mine în Legea lui Moise, în Prooroci și în Psalmi.*” Apoi afirmația extraordinară: „*Atunci le-a deschis mintea, ca să înțeleagă Scripturile. Și le-a zis: Așa este scris, și așa trebuia să pătimească Hristos, și să învie a treia zi dintre cei morți. Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința (spre iertarea păcatelor - în germană) și iertarea păcatelor, începând din Ierusalim. Voi sunteți martori ai acestor lucruri. Și iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu; dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus.*” Aici avem înaintea ochilor noștri ceea ce aparține de porunca misionară: pocăința spre iertarea păcatelor trebuie predicată tuturor oamenilor și apoi se îplinește ceea ce a spus Dumnezeu prin profetul Ioel: „*Oricine va chema Numele Domnului, va fi mântuit.*” Apoi se îplinește ceea ce a spus Petru în Fapte 2: „*Pocățiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.*” Apoi se îplinește ce a spus Pavel în Romani 10.16: „*Dar nu toți au ascultat de Evanghelie. Căci Isaia zice: 'Doamne, cine a crezut propovăduirea noastră?' Astfel, credința vine în urma auzirii (mesajului sau a predicii - în germană); iar auzirea (predica) vine prin Cuvântul lui Hristos.*” Da. Și continuă în v. 18: „*Dar eu întreb: 'N-au auzit ei predica?' Ba da; căci, glasul lor a răsunat prin tot pământul, și cuvintele lor au ajuns până la marginile lumii.*” Se întâmplă de asemenea și în vremea noastră. Dar întrebarea este întotdeauna: „*Cine a crezut mesajul nostru? (Cui i s-a descoperit) Cine a cunoscut brațul Domnului?*” Iar acum ajungem la punctul următor: ce ne dă siguranța că mesajul pe care-l predicăm este adevăratul mesaj al lui Dumnezeu? Doar o singură carte! Doar o singură carte de pe pământ. Nu avem nevoie să întrebăm pe nici un om, sau nici un conciliu. Aici ne-a fost lăsat mesajul dumnezeiesc, și așa va fi predicat tuturor neamurilor și limbilor.

Frați și surori, stimați prieteni, avem trei aspecte: pe de-o parte predicarea evangheliei pentru a-i chema pe oameni la Hristos, pentru a le aduce mesajul dumnezeiesc, pentru ca ei să devină credincioși. Și toți cei ce sunt rânduiți să capete viața veșnică, vor crede. Așa este scris în Fapte 13, este scris de atunci și așa se întâmplă și azi. Faptele Apostolilor 13, într-un mod deosebit a doua parte a versetului 46: „*Cuvântul lui Dumnezeu trebuia vestit mai întâi vouă; dar fiindcă voi nu-l primiți, și singuri vă judecați nevrednici de viața veșnică, iată că ne întoarcem spre Neamuri. Căci așa ne-a poruncit Domnul: 'Te-am pus ca să fii Lumina Neamurilor, ca să duci mântuirea până la marginile pământului.' Neamurile se bucurau când au auzit lucrul acesta și preamăreau Cuvântul Domnului. Și toți cei ce erau rânduiți să capete viața veșnică, au crezut.*” Toți cei ce aud Cuvântul lui Dumnezeu și sunt rânduiți la viața veșnică, vor crede. Ei știu că

Dumnezeu vorbește prin Cuvântul Său. „Dumnezeu îmi face marea ofertă de a fi mântuit, de a fi cu El în slavă pentru totdeauna. Dumnezeu îmi face oferta, prin predică, prin mesajul Cuvântului, prin evanghelie.” Și toți cei ce au crezut mesajul Cuvântului sunt rânduiți să vadă slava lui Dumnezeu. Pentru că cine crede cu adevărat, crede ca să fie mântuit. El nu crede numai ca să creadă temporar, ci primește viață veșnică, așa cum am citit: „*să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.*” Apoi este scris în Ioan 1: „*Dar tuturor celor ce L-au primit, (adică celor ce cred în Numele Lui,) le-a dat putere să se facă copii ai lui Dumnezeu.*”

Deci, mai întâi predicarea, credința, primirea și trăirea mântuirii cu Dumnezeu. Prima parte este predicarea evangheliei. A doua parte este învățătura biblică. Tot ce a fost dat Bisericii, întreaga învățătură ne-a rămas exact așa în această carte. În al treilea rând, urmează partea profetică. Partea profetică, care este scrisă în Noul și în Vechiul Testament, și care ne oferă o privire de ansamblu de la începutul timpului până în momentul în care timpul va trece în veșnicie, ne-a fost dăruită prin har. Cu adevărat, o vedere de ansamblu, de la facere, până la cerul și pământul cel nou, din Apoc. 21.1. În vestire trebuie cuprins cu adevărat totul: evanghelia, pentru ca oamenii să poată să trăiască personal harul lui Dumnezeu... Și în această direcție am putea să citim multe versete, mai ales în Romani – avem afirmații extraordinare referitor la mântuire, pe scurt, și totul este cuprins acolo. Rom. 3.23: „*Căci toți au păcătuț, și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu. Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său, prin răscumpărarea, care este în Hristos Isus.*” Ce vreți mai mult? Acesta este mesajul dumnezeiesc. Toți au păcătuț, toți meritau să moară, toți erau despărțiți de Dumnezeu, dar Dumnezeu era în Hristos și a împăcat lumea cu Sine. Iar acum împăcarea, răscumpărarea, este predicată, și este trăită personal de cei ce cred mesajul. În v. 25 spune: „*Pe El Dumnezeu L-a rânduit mai dinainte să fie, prin credința în sângele Lui, o jertfă de ispășire, ca să-Și arate neprihănirea Lui.*” Deci, în sângele Lui, prin crucea Golgotei, s-a întâmplat. Este o răscumpărare prin credință. Dar credința pune totul în mișcare. Credința face posibil ca ceea ce s-a întâmplat pe crucea de pe Golgota să se poată descoperi în noi. Rom. 4.25: „*care a fost dat din pricina fărădelegilor noastre, și a înviat din pricină că am fost socotiți neprihăniți.*”

Deci, neprihăniți prin învierea lui Isus Hristos din morți... pe crucea Golgotei a fost achitată vina noastră. Zapisul cu poruncile a fost rupt, iar noi am fost eliberați. Prin înviere, Domnul nostru a confirmat că răscumpărarea s-a încheiat, că El este biruitorul de pe Golgota, că El a biruit cu adevărat totul, pentru tine și pentru mine, pentru ca noi să putem merge din acest timp în veșnicie, fără să ne temem de moarte. „Unde-ți este boldul moarte? Locuință a morților, unde-ți este biruința?” Mulțumiri lui Dumnezeu care ne-a dat biruința prin Isus Hristos, Domnul nostru.

Aici, în Romani 5 sunt afirmații puternice: v. 18-19: „*...Astfel dar, după cum printr-o singură greșeală, a venit o osândă, care a lovit pe toți oamenii, tot așa, printr-o singură hotărâre de iertare a venit pentru toți oamenii o hotărâre de neprihănire care dă viața.*” Ascultați încă o dată, și credeți – v. 19: „*Căci, după cum prin neascultarea unui singur om, cei mulți au fost făcuți păcătoși, tot așa, prin ascultarea unui singur om, cei mulți vor fi făcuți neprihăniți.*” Ce vreți mai mult? Nu putem face nimic pentru că am fost trași împreună cu Adam în cădere, dați morții, despărțiți de Dumnezeu. Noi n-am putut face nimic pentru a fi răscumpărați, pentru a fi împăcați cu Dumnezeu, pentru a fi scoși din moarte, din despărțire, pentru a fi transpuși din osândă în neprihănire. Și noi putem să credem că este adevărat, că s-a întâmplat.

În ceea ce privește învățăturile biblice, am putea spune multe lucruri în această privință. Numai un gând, referitor la partea profetică. Și anume, acum, la vremea sfârșitului, cu adevărat totul este descoperit, tot ce este rânduit pentru vremea sfârșitului. Mai înainte, nici măcar nu era necesar. Ceea ce se petrece acum, ce a fost făgăduit sau anunțat pentru acest timp, oamenii de

acum trei sau patru sute de ani nu aveau nevoie să cunoască. Însă generația aceasta despre care este scris „când veți vedea că toate acestea se întâmplă”... Și noi vedem într-adevăr că toate aceste lucruri se petrec. Cum este cu textul din Daniel 12.8? „*Eu am auzit, dar n-am înțeles; și am zis: „Domnul meu, care va fi sfârșitul acestor lucruri?” El a răspuns: „Du-te Daniele! Căci cuvintele acestea vor fi ascunse și pecetluite până la vremea sfârșitului.*” Așa este scris aici, și exact așa s-a întâmplat. Totul a fost închis, pecetluit... Oamenii au citit și nu au înțeles. Noi trăim în perioada împlinirii, și de aceea Domnul ne-a deschis înțelegerea pentru Scripturi, ca prin aceasta noi să recunoaștem în ce vreme am ajuns și trăim. Și suntem convinși de Dumnezeu, că noi trăim acum în vremea sfârșitului și că tot ce a fost anunțat și făgăduit pentru vremea sfârșitului își găsește împlinirea înaintea ochilor noștri. S-ar putea merge în multe detalii...

Pentru noi este atât de important să includem aceste trei domenii: predicarea evangheliei veșnic valabile, că Dumnezeu era în Hristos și a împăcat lumea cu Sine, că nici un om nu trebuie să fie pierdut. Omul poate auzi, poate crede, și poate fi mântuit. Apoi, partea de învățătură – și anume că totul este reasezat biblic în Biserică: fiecare învățătură, fiecare practică să fie așezată biblic prin har, astfel că nu mai este valabil nimic decât ceea ce este scris cu adevărat. Iar dacă se citesc asemenea pagini aici se spune „biblic”. Dar biblic nu este ceea ce scrie într-un catehism sau într-o carte de învățătură sau într-o broșură. Biblic este ceea ce este scris în Biblie. Nu vreau să vorbesc prea cu adresă, dar în țara noastră există un partid politic al „creștinilor credincioși Bibliei”. Partidul numit „Creștinii credincioși Bibliei.” Și atunci dacă cineva vine cu o Biblie, lor nu le place deloc. Toți se referă la Biblie, și toți tâlcuiesc Biblia după bunul lor plac, și toți cred ceea ce au tâlcuit ei. De aceea Dumnezeu a trebuit să pună capăt tâlcuirilor și a trimis un bărbat care a repus pe sfeșnic vestirea originală. Și lui i s-a spus: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis să premergea prima venire a lui Hristos, așa vei fi și tu trimis cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos”.

Frați și surori, dacă noi am putea să privim astăzi în ultimele cinci sute de ani, am spune că Dumnezeu a făcut lucruri mari – o trezire, a doua, a treia, toate părțile au fost rezultatul diferitelor treziri: metodistii, baptiștii, menoniții... Toate acestea au ieșit la suprafață în urma unei treziri, și mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu pentru toate trezirile. Oamenii au putut să creadă numai ceea ce li s-a predicat. Și în fiecare trezire Dumnezeu a mers cu oamenii din ce în ce mai adânc în Cuvântul Său, până la răscrucea secolului, până în anul 1906. Și toți se gândeau: „Asta a fost!” Nu, nu asta a fost. A urmat cu adevărat și ultima trezire. Și o spun foarte sincer: noi Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru tot ceea ce s-a întâmplat în trecut. Dar noi, cei ce trăim acum, trebuie să avem o parte directă în ceea ce a făgăduit Dumnezeu pentru noi, și se întâmplă în prezent. Nu ne folosește la nimic să slăvim trecutul, decât dacă recunoaștem în prezent, pe baza Cuvântului lui Dumnezeu, în ce timp trăim noi acum, și faptul că Dumnezeu trebuie să așeze din nou toate lucrurile în poziția corectă. Și dacă noi vedem acest lucru, aceasta este har. Există oameni care au spus deschis că uneori au greutăți cu fratele Branham. Eu aș spune că de cele mai multe ori, greutățile sunt la noi înșine. Mulți au, de asemenea, probleme cu Pavel. Gândiți-vă numai la toate „episcopițele” care se află la noi în țară, începând din nord. Ele spun că lui Pavel nu i-au plăcut femeile, și de aceea existau numai episcopi; însă, în timpul egalității în drepturi toți o pot face. Da, toți pot face ce vor ei, dar nu în Biserica lui Isus Hristos! Toți pot să facă ce vor ei, în toate bisericile și bisericile libere, în toate pot face totul. Dar în Biserica lui Isus Hristos, Dumnezeu are primul și ultimul Cuvânt.

Nu știu dacă ați citit-o... Iarăși va fi publicată o nouă Biblie. La aceasta lucrează fix 42 de femei și 10 bărbați. Și în „Tatăl nostru” stă scris negru pe alb „Tatăl nostru/mama noastră care ești în cer...” Da... Închipuiți-vă cât de mult a decăzut omenirea de la Dumnezeu ... ce-și permit să

spună, și se cred înțelepți. Frați și surori, noi trăim într-un timp foarte serios. Cuvântul lui Dumnezeu este schimbat în cuvântul oamenilor, respectul față de Dumnezeu și de Cuvântul Său a dispărut demult. Iar când Domnul în vremea aceasta pune în noi teama de Dumnezeu, ca să credem Cuvântul Său așa cum este scris, atunci noi ar trebui să fim mulțumitori pentru acest lucru.

Deci, partea profetică, la fel ca și partea de învățătură, aparțin de partea evanghelică, și totul trebuie adus înapoi în rânduiala dumnezeiască.

Haideți să facem un rezumat. Noi am citit în aceste broșuri – oamenii spun ce vor ei... De exemplu, trinitatea: nici măcar o singură dată nu se găsește în Biblie „Dumnezeul triunic”. Nici măcar o singură dată nu este scris în Biblie „Dumnezeu Fiul”. Nici măcar o singură dată nu este scris în Biblie „Dumnezeu Duhul Sfânt”. Nici măcar o singură dată! Închipuiți-vă numai: dacă acolo se învață că „Tatăl este Dumnezeu, Fiul este Dumnezeu, Duhul Sfânt este Dumnezeu” atunci eu număr unu, doi, trei. Atunci nu mai este Unul, sunt trei. Și atunci am avea trei atotputernici, și trei atotștiutori. Așa ceva nu există! Există un singur veșnic Atotputernic Dumnezeu, și El a devenit Tatăl nostru prin Isus Hristos, Domnul nostru. Dumnezeu nu are nevoie să fie explicat, Dumnezeu este mai presus de înțelegerea unui om. Și așa este scris: *„Iată că cerurile și cerurile cerurilor nu pot să Te cuprindă...”* Dumnezeu S-a descoperit în diferite feluri, dar întotdeauna a rămas Unul și același. Și așa cum am subliniat, Dumnezeu, care este Duh, a fost în Hristos. Răscumpărătorul care a venit la noi... și cum am citit: *„să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.”* În aceasta constă viața veșnică.

Deci, nu prin ceea ce face un preot, nu prin ceea ce face o biserică, ci prin ceea ce a făcut Dumnezeu în Isus Hristos, Domnul nostru.

Apoi, dacă acum toate mișcările carismatice vorbesc despre o ungere, atunci trebuie cu adevărat să ne amintim de 1 Regi 15, când Saul a fost uns ca rege. A fost ceva puternic, dar neascultarea a anulat totul, iar Domnul a spus: *„Îmi pare rău că te-am uns ca împărat, pentru că ai fost neascultător”*. Lucrul de care trebuie să țină seama toți carismaticii, toți penticostalii, toți oamenii, este că Dumnezeu este cu noi dacă suntem ascultători de voia Sa. Neascultarea este ca păcatul vrăjitoriei. Neascultarea a avut loc în grădina Edenului. Necredința, neascultarea și căderea! Credința și ascultarea ne aduc înapoi în părtășia cu Dumnezeu. Deci, nu ce se întâmplă pe dinafară, ci ceea ce poate să lucreze Dumnezeu în noi, și anume punerea noastră în voia Lui, supunerea sub Cuvântul Său. Și după aceea ne putem ruga din inimă: *„Facă-se voia Ta, precum în ceruri așa și pe pământ.”*

Să rezumăm: mesajul pe care ni l-a dat Dumnezeu nouă – și nu numai nouă, ci tuturor celor ce au o ureche să audă ceea ce spune Duhul Bisericilor, este Cuvântul descoperit, și voia descoperită a lui Dumnezeu, în vremea noastră. Și cum am amintit deja, noi nu avem parte de ceea ce a făcut Dumnezeu acum trei sau patru sute de ani, ci avem parte azi de ceea ce face Dumnezeu în prezent.

Iar acum, revenind la cuvântul din prorocul Isaia: *„ascultați, și sufletul vostru va trăi”* – nu să ascultăm ce spune un conciliu, nu să ascultăm ce spun oamenii, ci ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Său. Apoi, *„Căutați-mă și veți trăi.”* *„Căutați pe Domnul câtă vreme se poate găsi.”* Frați și surori, stimați prieteni, eu am dorința, și este chiar mai mult decât atât, este dorința Dumnezeului nostru ca toți oamenii care ascultă Cuvântul Său, să poată să aibă trăirile cu Dumnezeu. Astăzi, în acest loc, este posibilă întoarcerea la Dumnezeu, este posibilă neprihănirea prin credință. Oamenii astăzi, în locul acesta, Îl pot trăi personal pe Dumnezeu, pentru că ei cred ceea ce a spus El în Cuvântul Său. Așa am citit-o noi: *„Cine a crezut în ceea ce ni se vestise? Cine a cunoscut brațul Domnului?”* La aceasta este numai un răspuns. Brațul Domnului va fi descoperit aceluia care crede mesajul dumnezeiesc. Acela va vedea dreapta Domnului înălțată. Îl va vedea

prin credință, pe Isus Hristos pe cruce, și va spune: „Acolo Tu ai murit pentru mine. Din dragoste pentru mine, Tu Ți-ai dat sângele și viața acolo. Eu îți aparțin. Te rog primește-mă, eu vreau să fiu proprietatea Ta.” Le fel este cu toate celelalte trăiri, pe care le găsim în sfintele Scripturi. Dumnezeu dorește să ne binecuvânteze în aceste adunări. Acestea să fie zile biblice, așa cum au fost la început, ca noi să-L trăim pe Dumnezeu în același fel, prin har. Și mai presus de toate lucrurile, să credem fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Cine nu-L crede pe Dumnezeu Îl face mincinos. Cine nu crede Cuvântul lui Dumnezeu este osândit să creadă cuvintele oamenilor. Și aceasta este o sentință dură. De aceea noi nu vom crede cuvinte omenești și tâlcuiri, ci vom crede așa cum a spus Scriptura, ca să vedem slava lui Dumnezeu.

Frați și surori, Dumnezeu este credincios. El dorește să fim cu El în veșnicie. Din acest motiv ne-a dăruit viața veșnică prin Isus Hristos, prin har. Cine are pe Fiul lui Dumnezeu are viața veșnică. O puteți citi în 1 Ioan 5.11-12, și în multe alte versete.

Să fie spus din nou: Dumnezeu Și-a cercetat poporul Său. Înainte ca ușa să se închidă, înainte ca vremea harului să se sfârșească, El a trimis un mesaj – chemarea afară, pregătirea are loc, chemarea afară din orice nu este în concordanță cu Dumnezeu și cu Cuvântul lui Dumnezeu, ca să fim pregătiți pentru ziua slăvită a revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru. Mat. 25.10: „*cele ce erau gata, au intrat.*” S-o mai spun astăzi încă o dată? Eu am avut dorința ca toți aceia care aud Cuvântul lui Dumnezeu din gura mea, să fie cu Domnul pentru totdeauna. Aceasta a fost dorința mea, când în 1966 am încheiat un legământ cu Dumnezeu, când am intrat în slujba care după aceea a avut loc la nivel mondial. Acesta a fost unul dintre lucrurile pe care i le-am spus Domnului: „Am această rugămintă, ca toți cei care vor asculta Cuvântul Tău din gura mea, să fie la Tine.” Credeți Cuvântul lui Dumnezeu, credeți mesajul divin, credeți în Isus Hristos și credința va lucra minuni ale harului în viața voastră. Cine crede în felul acesta va vedea slava lui Dumnezeu.

Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze, să binecuvânteze împreună cu noi pe toți frații și surorile de pe tot pământul, și să dăruiască har ca noi împreună să fim pregătiți pentru ziua glorioasă și slăvită a revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru. Da, Domnul vine în curând. Lăudat și slăvit să fie Numele Lui minunat. Amin.

Să ne ridicăm și să cântăm cântarea „Așa cum sunt.” [...] Încă o dată. [...]

Înainte de a ne ruga împreună, dați-mi voie să întreb dacă sunt aici unii cărora le-a vorbit Cuvântul și Duhul lui Dumnezeu, care simt chemarea „Veniți la mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă pentru sufletele voastre. Eu vă voi înviora.” Dacă este așa, nu vă fie rușine să ridicați mâna. Dorim să ne aplecăm capetele, să ne închidem ochii, și să ne deschidem inimile. Dacă sunt unii aici cărora într-adevăr Cuvântul le-a vorbit... Noi am citit și am vestit: „*Cine a crezut mesajul nostru? Cine a cunoscut brațul Domnului?*” Noi am citit: neprihăniți prin sângele Mielului, neprihăniți de tot ce ne-a osândit, de ce ne-a despărțit de Dumnezeu. Mielul lui Dumnezeu a luat asupra Sa toată vina. El a ridicat păcatele lumii, le-a dus la cruce, zapisul a fost rupt. Veniți la Domnul, voi toți cei de la marginile pământului! Lăsați-vă împăcați cu Dumnezeu! Acceptați cadoul de har, de răscumpărare și de iertare. Este pregătit pentru voi.

În timp ce rămânem într-o rugăciune liniștită, dați-mi voie să întreb mai întâi câți sunt aici care doresc să fie incluși în această rugăciune? Mulțumesc frumos, mulțumesc... Pretutindeni sunt ridicate mâinile. Lăudat și slăvit să fie Domnul nostru. Nu știu cum vă simțiți, frați și surori, dar este scris că un suflet este mai valoros decât întreaga lume. Mai este scris și că va fi bucurie în cer pentru fiecare păcătos care se pocăiește, care vine la Domnul. Bucurați-vă împreună cu toți cei ce vin la Domnul, care trăiesc personal harul lui Dumnezeu. Poate ar fi bine dacă noi toți am avea o nouă experiență cu Dumnezeu. Astăzi se poate întâmpla cu noi toți. Să cântăm cântarea „Mă rog pentru o nouă experiență cu Tine, Doamne.” [...]

Tată ceresc, Îți mulțumesc din toată inima pentru că Tu chemi oameni, lucrezi în ei prin Duhul Tău sub predica Cuvântului Tău. Îți mulțumesc pentru toți cei ce și-au ridicat mâinile, care și-au deschis inimile, ca să Te primească. Doamne iubit, fii îndurător, dăruiește iertare, dăruiește har și siguranță, după cum este scris că Duhul Tău mărturisește împreună cu duhul nostru că am devenit copii ai lui Dumnezeu. Doamne iubit, dăruiește tuturor siguranța, harul și credința că oricine Te cheamă, va fi mântuit. Să creadă toți, să-și primească cu toții mântuirea, iertarea și împăcarea cu Dumnezeu, acum, în această oră.

Doamne iubit, Îți mulțumim pentru puterea Cuvântului Tău, a sângelui Tău și a Duhului Tău. Îți mulțumim că ai salvat, ai eliberat și ai mântuit. Cuvântul Tău nu s-a întors gol, ci împlinește scopul pentru care a fost trimis. Lădat și slăvit să fii Tu, Domnul și Dumnezeul nostru, din veșnicie în veșnicie, căci acum, la sfârșitul timpului de har, Tu-i chemi afară pe ultimii. Și cine dintre noi știe când va fi chemat ultimul? Căci atunci ușa se va închide. O mare Dumnezeu, mulțumim pentru lucrarea Duhului Tău Sfânt astăzi, în mijlocul nostru.

Ne rugăm pentru toți tinerii, ne rugăm pentru toți care sunt prezenți astăzi. Pacea și binecuvântarea Ta să vină peste toți, în Numele Sfânt al lui Isus. Și tot poporul să spună „Amin”. Aleluia.

Dorim să ne închinăm acum Domnului, câteva clipe. Deschideți-vă inima. Să mulțumim cu toții. [...] O, Dumnezeule, să ai calea Ta prin mântuire, prin vindecare, prin semne și minuni. Să ai calea Ta în mijlocul nostru. Cuvântul Tău este un Cuvânt viu. Aleluia. Lăudați și slăviți pe Domnul, Dumnezeu nostru, voi toți cei de la marginile pământului. Lăudați-L în lumea întreagă. Lăudați pe Domnul Dumnezeu nostru. Aleluia. Tu ai făcut lucruri mari și mesajul Tău ajunge până la marginile pământului. Aleluia. Laudă, și cinste. Laudă Ție, Domnul Dumnezeu nostru.

El ne-a iubit, și noi Îl putem iubi. Să cântăm „Îl iubesc”. [...]

Frați și surori, stimați prieteni, aceasta a fost calea lui Dumnezeu la noi, și aceasta este calea noastră la Dumnezeu. Suntem mulțumitori că El ne-a arătat această cale a mântuirii. Noi putem trăi personal mântuirea lui Dumnezeu, prin har. Și în seara aceasta, oamenii din acest loc și oriunde ar mai fi fost, care au crezut, au primit și trăit personal harul lui Dumnezeu. Lădat și slăvit să fie Domnul, Dumnezeu nostru, din veșnicie în veșnicie. Psalmul 103: *„Binecuvântează, suflete, pe Domnul, și tot ce este în mine să binecuvânteze Numele Lui cel sfânt! El îți iartă toate fărâdelegile tale, El îți vindecă toate bolile tale.”* Și acest lucru se poate întâmpla acum. Oricine are nevoie de vindecare, să creadă acum. „Dumnezeu Și-a trimis Cuvântul și i-a tămăduit.” Aleluia. Amin. Puteți lua loc.